

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/56/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200840
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7014200840.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľa: R. R., bytom X. XXXX/XX, L., zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Majerník, Advokátska kancelária so sídlom Floriánska 16, Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. apríla 2016, č.k. 3Sd/48/2014-93, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. apríla 2016, č.k. 3Sd/48/2014-93, m e n í tak, že rozhodnutia odporkyne zo 7. apríla 2015 č. XXX XXX XXXX X, z 15. júna 2015 č. XXX XXX XXXX X, v spojení s rozhodnutím zo dňa 29. septembra 2015 č. XXX XXX XXXX X., a s rozhodnutím z 1. marca 2016 č. XXX XXX XXXX X, z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutia odporkyne zo dňa 7. apríla 2015 č. XXX XXX XXXX X, a rozhodnutie z 15. júna 2015 č. XXX XXX XXXX X, v spojení s rozhodnutím zo dňa 29. septembra 2015 č. XXX XXX XXXX X, a s rozhodnutím z 1. marca 2016, č. XXX XXX XXXX X.

Rozhodnutím zo 7. apríla 2015, č. XXX XXX XXXX, odporkyňa rozhodla podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) tak, že navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok od 11. apríla 2013 mesačne v sume 197,50 eur pri 50% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ďalej týmto rozhodnutím rozhodla o zvýšení sumy invalidného dôchodku od 1. januára 2014 na sumu 202,00 eur

mesačne a od 26.03.2014 zvýšila invalidný dôchodok na základe 60% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona o sociálnom poistení na sumu 240,00 eur mesačne; od 01.01.2015 zvýšila sumu invalidného dôchodku na 242,70 eur mesačne.

Rozhodnutím z 15. júna 2015, č. XXX XXX XXXX X, odporkyňa priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 11. apríla 2013 podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení v sume 197,50 eur mesačne z dôvodu 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť; od 1. januára 2014 zvýšila sumu invalidného dôchodku na 202,00 eur mesačne. Podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona o sociálnom poistení odporkyňa rozhodla o zvýšení invalidného dôchodku na základe zvýšenej 60% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 11. apríla 2013.

Rozhodnutím z 29. septembra 2015, č. XXX XXX XXXX X, odporkyňa rozhodla podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení o priznaní invalidného dôchodku od 11. apríla 2013 v sume 202,50 eur mesačne na základe 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť; od 1. januára 2014 zvýšila sumu invalidného dôchodku na 207,00 eur mesačne. Podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona o sociálnom poistení rozhodla o zvýšení invalidného dôchodku z dôvodu zvýšenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 60% od 26.03.2014 na 246,10 eur mesačne; od 01.01.2015 zvýšila sumu invalidného dôchodku na 248,80 eur mesačne. Týmto rozhodnutím zmenila svoje rozhodnutie zo 7. apríla 2015 č. XXX XXX XXXX X o priznaní invalidného dôchodku od 11.04.2013 a zo dňa 15.06.2015 o priznaní invalidného dôchodku od 11.04.2013.

Rozhodnutím z 1. marca 2016, č. XXX XXX XXXX X, odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení rozhodla o priznaní invalidného dôchodku z dôvodu 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 11.04.2013 v sume 202,50 eur mesačne; sumu invalidného dôchodku zvýšila od 1. januára 2014 na 207,00 eur mesačne. Podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona o sociálnom poistení odporkyňa rozhodla o zvýšení invalidného dôchodku od 26. marca 2014 na 246,10 eur mesačne, z dôvodu zvýšenej 60% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 1. januára 2015 na 248,80 eur mesačne. Týmto rozhodnutím zmenila svoje rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 29. septembra 2015.

Krajský súd v konaní podľa § 2501 a nasl. O.s.p. na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutia odporkyne, oboznámil sa s opravnými prostriedkami navrhovateľa, písomnými vyjadreniami odporkyne, lekáorskými správami posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach z 29. apríla 2014, 16. februára 2015, kedy zdravotný stav navrhovateľa posúdený nebol, lebo mal predložiť novšie lekárske správy a 9.marca 2015, kedy zdravotný stav navrhovateľa posudkový lekár posudzoval aj v prítomnosti prísediaceho lekára z odboru neurológia, pripojenou zdravotnou dokumentáciou navrhovateľa (posudkovým spisom), dávkovým spisom odporkyne a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov krajský súd zistil, že navrhovateľ si sám podal žiadosť o invalidný dôchodok. Rozhodnutím z 24. februára 2012, č. XXX XXX XXXX X, bola jeho žiadosť o invalidný dôchodok zamietnutá. Toto rozhodnutie navrhovateľ napadol opravným prostriedkom a odporkyňa rozhodnutím zo 7. novembra 2013, č. XXX XXX XXXX X, priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 22. októbra 2016, v rozsahu 60% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Krajský súd rozsudkom zo dňa 5. decembra 2013, č. k. 6Sd/50/2012-76, zrušil rozhodnutie odporkyne a vrátil jej vec na nové konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, čo sa týka posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa na účely invalidity, ako aj výpočtu výšky invalidného dôchodku.

Po vrátení spisu odporkyne zdravotný stav navrhovateľa bol opäť posudzovaný posudkovými lekármi na základe ním predložených odborných lekáorských vyjadrení aj v jeho prítomnosti. Posudkoví lekári dospeli k záveru, že navrhovateľ je invalidný od 07.03.2012 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50% a v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu od 22.10.2013 je

navrhovateľ invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60%. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú endokrinné choroby poruchy výživy a premeny látok s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly IV, položka 1, písm. c/, kde je stanovené rozpätie 50 - 75%.

Na základe novo posúdeného zdravotného stavu navrhovateľa odporkyňa vydala rozhodnutie 17.06.2014, č. XXX XXX XXXX X, ktoré navrhovateľ napadol odvolaním. V priebehu súdneho konania navrhovateľ predkladal ďalšie odborné lekárske nálezy ohľadne svojho zdravotného stavu. Zdravotný stav navrhovateľa okrem posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, posudzoval aj posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach dňa 29.04.2014 aj v prítomnosti navrhovateľa. Po zhodnotení odborných lekárske nálezy, ktoré boli predložené navrhovateľom, posudkový lekár dospel k zhodnému záveru ako posudkový lekár pred vydaním preskúmaných rozhodnutí, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím u navrhovateľa sú endokrinné choroby, poruchy výživy a premeny látok s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly IV, položka 1, písm. c/ od 07.03.2012 v rozsahu 50% a od 22.10.2013 v rozsahu 60%. Na žiadosť krajského súdu aj v dôsledku doloženia ďalších odborných lekárske nálezy, zdravotný stav navrhovateľa posúdil posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach v prítomnosti prísediaceho lekára z odboru neurológie dňa 9. marca 2013. V posudku sa konštatuje, že u navrhovateľa sa jedná o diabetickú neuropatiu dolných končatín, viac senzitivnu zhodnotenú miernou progresiou oproti predchádzajúcim nálezy s poruchou hlbkej citlivosti na dolných končatinách a ľahkou poruchou chôdze. Syndróm karpálneho tunela obojstranne udávaný je v anamnéze, t. č. je klinicky neprítomný. Ostatné chronické komplikácie cukrovky udávané v predchádzajúcich lekárske správach sú posudkovo menej významné.

V intenciách všeobecných zásad uvedených v preambule ku kapitole V (správne má byť IV. poznámka odvolacieho súdu), príloha č. 4, ako aj položky 1 písm. c/ kapitoly IV krajský súd konštatoval v zhode so všetkými doterajšími posudkovými závermi posudkových lekárov, že z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu u navrhovateľa podľa doložených odborných lekárske nálezy, dokumentované funkčné postihnutie nezdôvodňuje invaliditu, ktorú posudzovaný žiada priznať od 11.05.2011. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% priznaná MUDr. R. pri posudzovaní zdravotného stavu dňa 22.10.2013 spätne s dátumom vzniku od 07.03.2013, t. j. od dátumu kontrolného diabetologického vyšetrenia, zakladá sa na počte dokumentovaných možných, resp. udávaných chronických komplikácií cukrovky (polyneuropatia, nefropatia), bez dostatočného funkčného zhodnotenia je posudkovo nesprávne a je v rozpore s vyššie citovanými posudkovými zásadami. Dňa 3. júna 2013 posudková lekárka Sociálnej poisťovne, ústredie, zhodnotila zdravotný stav navrhovateľa s tým, že na základe novo doložených lekárske nálezy uznala navrhovateľa invalidným s 50% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď aj podľa vlastného zväzenia uvádza, že popisovaný objektívny klinický nález dokumentuje len diskkrétne známky polyneuropatie s ich diskrétnym vývojom pri začínajúcej diabetickej nefropatii (v kombinácii s vaskulárnou nefrosklerózou K/DOQI II. št.). Toto zdôvodnenie je hraničné pre stanovenie 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Dňa 22. októbra 2013 posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie stanovil u navrhovateľa 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť dňom prejednávania, bez udania relevantného zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa a funkčného postihnutia z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu. Všeobecne konštatované chronické komplikácie v zmysle diabetickej polyneuropatie, retinopatie a nefropatie bez dokumentovania zhoršenia funkčnej poruchy z posudkového hľadiska sú posudkovo nesprávne. Relevantné zhoršenie zdravotného stavu posudzovaného dokumentuje až očný nález zo dňa 26. marca 2014, ktorý prvýkrát dokumentuje popri mikroaneurizmách na očnom pozadí aj intraretinálne zakrvácanie, ktoré popri t.č. zdokumentovanej poruchy hlbkej citlivosti ako progresie diabetickej polyneuropatie dolných končatín zdôvodňuje u navrhovateľa zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rámci percentuálneho rozpätia podľa kapitoly V (správne má byť IV. poznámka odvolacieho súdu), položky 1, písm. c/ na 60 s dátumom vzniku od 26. marca 2014. Na základe uvedených skutočností krajský súd vychádzajúc z ustanovení § 70 a nasl. zákona o sociálnom poistení dospel k záveru, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudkovými lekármi a predovšetkým ostatný odborný lekárske posudok, ktorý bol vypracovaný nielen

posudkovým lekárom sociálnej poisťovne, ústredie, ale aj za prítomnosti odborného lekára so špecializáciou pre rozhodujúce zdravotné postihnutie bol posúdený v súlade so zákonom o sociálnom poistení a posudkový lekár aj jednoznačne a dostatočným spôsobom zdôvodnil dátum vzniku invalidity navrhovateľa, ako aj dátum kedy došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa tak, že došlo aj k navýšeniu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

K námietkam navrhovateľa týkajúcim sa hodnotenia jeho hrubých zárobkov, resp. osobných vymeriavacích základov vystavených jeho zamestnávateľmi, a to v rokoch 1995, 1996 a 2004 krajský súd uviedol, že odporkyňa pri výpočte invalidného dôchodku vychádzala z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou dávkového spisu a to predovšetkým z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia, ktoré vystavoval zamestnávateľ navrhovateľa. Evidenčný list dôchodkového zabezpečenia, predovšetkým čo sa týka jeho hrubých zárobkov, ako aj počtu započítaných dní navrhovateľ podpísal, preto podľa názoru krajského súdu odporkyňa nemala dôvod pri výpočte invalidného dôchodku vychádzať z iných podkladov, čo sa týka hrubých zárobkov, počtu započítaných dní, ktoré potvrdili zamestnávatelia navrhovateľa na evidenčných listoch dôchodkového zabezpečenia, ktoré odoslali odporkyňi a ktoré ako už bolo uvedené, navrhovateľ aj podpísal. Krajský súd poukázal aj na ustanovenie § 108 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v spojení s § 149 a nasl. vyhlášky č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a § 232 ods. 1 v spojení s ods. 1 písm. d/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamestnávateľ je povinný na účely sociálneho zabezpečenia uviesť potrebné záznamy o skutočnostiach rozhodujúcich pre nároky na dávky, ich výšku a výplatu a predkladať ich príslušným orgánom sociálneho zabezpečenia a na účely sociálneho poistenia a starobného dôchodkového sporenia viesť evidenciu, ktorá obsahuje vymeriavací základ zamestnanca neobmedzený podľa § 138 zákona o sociálnom poistení.

V ďalšom odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na určenie sumy invalidného dôchodku podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení zhodne, ako odporkyňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. Krajský súd preskúmané rozhodnutia odporkyne tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku podľa § 250q ods. 3, veta prvá OSP, potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo navrhovateľ v konaní úspešný nebol a odporkyňa zo zákona toto právo nemá.

II.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu včas rozsiahle odvolal. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považujeme v celom rozsahu za nesprávne, z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ OSP a § 221 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ OSP, pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. K odňatiu možnosti konať pred súdom a k neúplnému zisteniu skutkového stavu uviedol, že dňa 6. apríla 2016 sa konalo pojednávanie vo veci, na ktorom krajský súd meritórne rozhodol. Krajský súd na pojednávanie predvolal iba právneho zástupcu navrhovateľa, samotného navrhovateľa však na termín pojednávania nepredvolal. A konal tak v rozpore s § 101 ods. 2 a § 115 ods. 1 OSP a § 250g ods. 1 OSP a konal aj v rozpore s § 120 ods. 4 OSP, keď v zmysle citovaného zákonného ustanovenia opomenul poučiť účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach. Na pojednávaní krajský súd nevydal uznesenie, ktorým sa dokazovanie končí.

S rozsudkom krajského súdu, ktorým boli potvrdené rozhodnutia odporkyne o invalidnom dôchodku nesúhlasil. Uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, od ktorého dátumu u navrhovateľa došlo k poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% a následne o 60%. Zistenie dátumu poklesu schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť o 50% ku dňu 11.04.2013 a o 60% ku dňu 26.03.2014 podľa záverov posudkových orgánov sociálneho poistenia je nedostatočné. Krajský súd a ani odporkyňa nevenovali náležitú pozornosť zdravotnému stavu navrhovateľa, resp. jeho zisteniu, odkedy nastalo také zhoršenie, ktoré zodpovedalo poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% a o 60%. Napriek návrhu navrhovateľa krajský súd nenariadil znalecké dokazovanie, aby nebolo možné pochybovať o ich hodnovernosti a objektívnom posúdení skutočného stavu veci. Počas súdneho konania odporkyňa zmenila svoje rozhodnutie a to v neprospech navrhovateľa, kedy priznala navrhovateľovi nárok na invalidný dôchodok z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% počnúc dňom 11.04.2013 (posun o viac ako rok v neprospech navrhovateľa) a invalidný dôchodok z dôvodu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% počnúc dňom 26.03.2014 (posun o viac ako 5 mesiacov v neprospech navrhovateľa). Diametrálne odlišné lekárske správy a to zo dňa 29.09.2014 a 9. marca 2015, ktoré boli podkladom uvedených rozhodnutí, boli pritom vypracované tým istým posudkovým lekárom MUDr. L.. Vzhľadom na uvedené, keď ten istý posudkový lekár odporkyne nie je schopný dospieť k rovnakému záveru o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť máme za to, že bolo povinnosťou súdu vo veci vykonať nezávislé znalecké dokazovanie. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu však nie je zrejmé, na základe akých skutočností a dôkazov dospel k záveru o jeho objektívnosti, úplnosti a presvedčivosti.

Pokiaľ ide o osobný list dôchodkového poistenia, navrhovateľ opakovane namietal, že údaje v ňom uvedené sú nesprávne a nezodpovedajú skutočnosti. Pokiaľ ide o rozhodnutie zo dňa 01.03.2016, k tomuto rozhodnutiu odporca žiaden osobný list dôchodkového poistenia ani nepredložil. Navrhovateľ svoje námietky popísal podrobne, napriek tomu sa krajský súd s týmito námietkami žiadnym spôsobom nevysporiadal iba stroho uviedol, že odporca vychádzal z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli súčasťou dávkového spisu. Napriek konkrétnym námietkam ohľadne nesprávnosti evidenčných listov a napriek predloženiu relevantných dôkazov navrhovateľom, súd na tieto námietky vôbec neprihliadal a vo svojom rozhodnutí nedal žiadnu odpoveď k tomu, prečo tieto dôkazy neboli zohľadnené. Podkladom pre výpočet osobného vymeriavacieho základu a následne aj osobného mzdového bodu za rok 1996 nie je evidenčný list dôchodkového zabezpečenia predložený zamestnávateľom, nakoľko tento slúži iba ako tlačivo pre evidenciu údajov o zamestnancovi, okrem iného aj výšky vymeriavacieho základu. Podkladom pre výpočet osobného vymeriavacieho základu je samotný úhrn vymeriavacích základov, z ktorých fyzická osoba zúčastnená na dôchodkovom zabezpečení platila poistné, a nie v danom prípade jeho nesprávna evidencia. Výška vymeriavacieho základu je však poisťovni známa aj bez predloženia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia (ďalej len "ELDZ"), nakoľko vymeriavací základ, ktorý má byť uvedený v ELDZ je práve tým vymeriavacím základom, z ktorého zamestnávateľ a zamestnanec odvádzajú mesačné príspevky na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie. Ak teda poisťovňa má evidenciu prijatých platieb u konkrétneho poistenca, nie je žiadnym problémom dopátrať sa k výške vymeriavacieho základu, z ktorého boli tieto platby uhrádzané. Odporca dospel k nesprávnemu výpočtu OMB aj za rok 1995, vzhľadom na to, že výška vymeriavacieho základu uvedená v osobnom liste dôchodkového poistenia nezodpovedá výške vymeriavacieho základu v zmysle výplatných pások a teda nezodpovedá skutočnej výške vymeriavacieho základu, z ktorého bolo platené poistné odporcovi. Podľa OLDP zo dňa 29.09.2015, osobný mzdový bod navrhovateľa v roku 2011 bol vo výške 0,2887. Podľa potvrdenia o príjmoch osoby zo závislej činnosti, o preddavkoch na daň, o dani vyberanej zrážkou z týchto príjmov a o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie roku 2011 dosiahla výška príjmov navrhovateľa v uvedenom roku 3.090,60 eur a nie sumu 2.722,36 eur, ako je to uvedené v OLDP. Následne potom výška OMB v roku 2011 mala predstavovať hodnotu 0,3349. Podľa OLDP, ktorý bol prílohou rozhodnutia odporkyne zo dňa 10.02.2015 je však OMB navrhovateľa pre rok 2011 vo výške 0,2951, pričom osobný vymeriavací základ predstavuje 2.722,36 eur a všeobecný vymeriavací základ predstavuje hodnotu 9.228,00 eur. Z napadnutého rozhodnutia však nie je možné zistiť, čo bolo dôvodom zmeny výšky OMB oproti výške uvedenej v OLDP dňa 10.02.2015. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považoval svoje odvolanie za odôvodnené a navrhol odvolaciemu súdu, aby tento vo veci sám rozhodol tak, že zmení rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 7. apríla 2015, č. XXX XXX XXXX X, ako aj rozhodnutia odporkyne totožného čísla zo dňa 15. júna 2015, 29. septembra 2015 a 1. marca 2016 zrušuje a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie. Odporca

je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom ako aj odvolacom konaní a náhradu zaplateného súdneho poplatku.

III.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne od 7. marca 2012, kedy bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie, ktoré malo u navrhovateľa následok vznik invalidity. K námietke týkajúcej sa hodnotenia hrubých zárobkov, resp. osobných vymeriavacích základov v rokoch 1995, 1996 a 2004 odporkyňa uviedla, že organizácie vystavením evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia (poistenia) potvrdili navrhovateľovi dosiahnuté hrubé zárobky, resp. osobné vymeriavacie základy. Evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia vystavené zamestnávateľom a overené príslušnou organizačnou zložkou odporkyne sú listinami slúžiacimi k preukazovaniu hrubých zárobkov a ďalších skutočností významných pre výpočet sumy dôchodkovej dávky. V namietaných rokoch 1995, 1996 a 2011 boli zhodnotené správne sumy hrubých zárobkov a sumy osobných vymeriavacích základov za obdobie dôchodkového poistenia. Podľa § 108 ods. 1 zákona č. 1008/1988 Zb. v spojení s § 149 a nasl. vyhlášky č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a ustanovenia § 232 ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. d/ zákona č. 461/2003 Z.z. zamestnávateľ je povinný na účely sociálneho zabezpečenia viesť potrebné záznamy o skutočnostiach rozhodných pre nároky na dávky, ich výšku a výplatu a predkladať ich príslušným orgánom sociálneho zabezpečenia a na účely sociálneho poistenia a starobného dôchodkového sporenia viesť evidenciu, ktorá obsahuje vymeriavací základ zamestnanca neobmedzený podľa § 138 zákona o sociálnom poistení.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ustanovenia súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým boli podľa § 250l a nasl. OSP

na základe opravného prostriedku navrhovateľa preskúmané rozhodnutia odporkyne vo veci invalidného dôchodku navrhovateľa.

Odvolací súd v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporkyne a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 71 ods. 5, 6, 7, 8 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav.

Z obsahu spisov odvolací súd zistil, že žiadosť o invalidný dôchodok bola s navrhovateľom spísaná dňa 6. februára 2012. Invalidný dôchodok navrhovateľ žiadal priznať od 11.05.2011.

Žiadosť o invalidný dôchodok bola prvýkrát podľa § 70 zákona o sociálnom poistení zamietnutá rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X dňa 24. februára 2012. Prílohou rozhodnutia bol odborný posudok o invalidite zo 6. februára 2012. Zdravotný stav navrhovateľa bol v uvedený deň posúdený na základe odborných nálezov. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené endokrinné choroby, poruchy výživy a premeny látok, kapitola IV, položka 1 písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení. Tejto chorobe určil posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice 40% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z percentuálneho rozpätia 30-40%. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom konal a rozhodol Krajský súd v Košiciach v konaní sp. zn. 6Sd/50/2012. V súdnom konaní bol zdravotný stav

navrhovateľa posúdený posudkovou lekárkou sociálneho poistenia odporkyne dňa 3. júna 2013, ktorá rozhodujúce zdravotné postihnutie (na rozdiel od posúdenia dňa 24. februára 2012) určila podľa kapitoly IV. položka 1 písm. c/ a z percentuálneho rozpätia 50-80% určila 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 11. apríla 2013. Z posudkov vyplýva, že navrhovateľ je od roku 2004 sledovaný a liečený diabetológom pre cukrovku kompenzovanú intenzifikovaným inzulínovým režimom. V priebehu roku 2011 až 2012 bol opakovane vyšetrený nefrológom, neurológom a oftalmológom za účelom vylúčenia prípadne potvrdenia chronických komplikácií cukrovky. Len Emg vyšetrenie potvrdilo miernu polyneuropatiu dolných končatín. Až v apríli 2013 sú v neurologickom vyšetrení popísané klinicky diskkrétne známky polyneuropatie na horných končatinách, Nález potvrdený aj Emg vyšetrením horných končatín v novembri 2012. Po opakovanom dôkladnom preštudovaní zdravotnej dokumentácie posudková lekárka sociálneho poistenia konštatovala, že v dôsledku nedostatočnej kompenzácie cukrovky došlo k vývoju diabetickej polyneuropatie prevažne na horných končatinách potvrdené odborným neurologickým vyšetrením z 11. apríla 2013. Rozhodnutím z 24. júna 2013 bolo rozhodnuté o priznaní invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 a nasl. zákona o sociálnom poistení od 11. apríla 2013. Na dožiadanie krajského súdu zdravotný stav navrhovateľa opäť posúdil posudkový lekár sociálneho poistenia odporkyne MUDr. C. R. dňa 22. októbra 2013. Ten určil pre rozhodujúce zdravotné postihnutie kapitola IV. položka 1 písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení 50% mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť od 7. marca 2012. Pre cukrovku na intenzifikovanom inzulínovom režime s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie a s diabetickými komplikáciami, kapitola IV. položka 1 písm. c/ určil 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 22. októbra 2013. Odporkyňa rozhodnutím zo 7. novembra 2013 podľa § 112 zákona o sociálnom poistení zrušila svoje rozhodnutie z 24. júna 2013 o priznaní invalidného dôchodku a druhým rozhodnutím z toho istého dňa rozhodla o priznaní invalidného dôchodku od 7. marca 2012 na základe 50% miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6Sd/50/2012-76 dňa 5. decembra 2013 rozhodol tak, že zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie z 24. februára 2012 v nadväznosti na rozhodnutie zo 7. novembra 2013 a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní rozhodla odporkyňa vo veci žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok viacerými rozhodnutiami, ktoré boli predmetom súdneho konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 7Sd 22/2015 (rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 15. júna 2015), sp. zn. 9Sd/22/2015 (rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 z 10. februára 2015 a č. XXX XXX XXXX X zo 7. apríla 2015), sp. zn. 3Sd/65/2015 (rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 29. júna 2015 a č. XXX XXX XXXX X z 29. septembra 2015) a napokon sp. zn. 3Sd/48/2014 (rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo 17. júna 2014 o priznaní invalidného dôchodku od 7. marca 2012 na základe 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo 17. júna 2014 o zvýšení invalidného dôchodku od 22. októbra 2013 na základe 60% miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť.

V súdnom konaní (sp. zn. 3Sd/48/2014) o opravných prostriedkoch navrhovateľa proti dvom rozhodnutiam, obe zo 17. júna 2014 zdravotný stav navrhovateľa posúdil posudkový lekár sociálneho poistenia odporkyne MUDr. C. L. za prítomnosti prísediaceho lekára z odboru neurológia MUDr. G. T. dňa 16. februára 2015 s pokračovaním dňa 9. marca 2015 a zmenil pôvodne určenú 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 7. marca 2012 na 11. apríl 2013 a zmenil aj 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pôvodne od 22. októbra 2013 na 26. marec 2014.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného zistenia tak konštatoval, že posudkoví lekári sociálneho poistenia posúdili zdravotný stav navrhovateľa na základe lekárskeho správ z odborných vyšetrení rozdielne a nejednotne. Navrhovateľ preto dôvodne namieta postup posudkových lekárov pri rozhodovaní o jeho žiadosti o invalidný dôchodok z 6. februára 2012, ktorým žiada invalidný dôchodok priznať od 11. mája 2011.

V súvislosti s dátumom 11. máj 2011, odkedy žiada navrhovateľ dôchodkovú dávku priznať, je potrebné zdôrazniť, že na základe lekárskeho správ predložených navrhovateľom posudkovým lekárom

sociálneho poistenia dňa 6. februára 2012 bola určená podľa kapitoly IV. položka 1 písm. b/ z percentuálneho rozpätia 30-40% maximálna 40% miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Až na základe novo predložených správ z odborných vyšetrení dňa 3. júna 2013 bola určená vyššia 50% miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly IV. položka 1 písm. c/ z percentuálneho rozpätia 50%-75%. Zákonodarca inú možnú percentuálnu mieru podľa písm. b/ a c/ neurčil, to znamená, že pre cukrovku kompenzovanú bez komplikácií s ohľadom na pracovné zaradenie právny nárok na invalidný dôchodok zo zákona nevznikne. Vznikne až u cukrovky ťažko kompenzovateľnej s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie s diabetickými komplikáciami a percentuálna miera sa začína od 50%.

Posudzujú odvolacie dôvody navrhovateľa vznesené proti rozsudku krajského súdu v časti určenej percentuálnej miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v preskúmaných rozhodnutiach odporkyne odvolací súd dospel k záveru o ich opodstatnenosti. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potrebné zdôrazniť, že dňa 16. februára 2015 s pokračovaním dňa 9. marca 2015 posudkový lekár MUDr. C. L. za prítomnosti prísediaceho lekára z odboru neurológiu MUDr. G. T. z m e n i l dátum vzniku invalidity určený posudkovým lekárom sociálneho poistenia MUDr. C. R. (dňa 22. októbra 2013) pôvodne určenú 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 7. marca 2012 na 11. apríl 2013 a zmenil aj dátum vzniku nároku na invalidný dôchodok so 60% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pôvodne od 22. októbra 2013 na 26. marec 2014. Posudkoví lekári sociálneho poistenia pri určení percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a dátum vzniku nároku na invalidný dôchodok posudzovali na základe tých istých navrhovateľom predložených lekárskeho správ z odborných vyšetrení a rozhodli rozdielne. Postup posudkových lekárov sociálneho poistenia tak môže vzbudzovať dôvodné pochybnosti o objektívnosti posudzovania rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa a odstránenie takéhoto stavu je možné len nariadením znaleckého dokazovania nezávislým súdnym znalcom. Až po doplnení dokazovania možno nad akúkoľvek pochybnosť ustáliť, či na základe predložených správ z odborných vyšetrení bolo správne posúdené rozhodujúce zdravotné postihnutie

1/ podľa kapitoly IV. položka 1 písm. a/, b/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení od 11. mája 2011, odkedy navrhovateľ žiadal dôchodok priznať,

2/ podľa kapitoly IV. položka 1 písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, podľa ktorého bola určená z percentuálneho rozpätia 30-40% určená maximálna 40% miera

3/ podľa kapitoly IV. položka 1 písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, podľa ktorého bolo zmenené posúdenie a bola určená 50% miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť 7. marca 2012, s neskoršou zmenou dátumu vzniku nároku na invalidný dôchodok od 11. apríla 2013,

4/ podľa kapitoly IV. položka 1 písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, podľa ktorého bolo zmenené posúdenie s pôvodne určenou 60% mierou poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť od 22. októbra 2013 na nový dátum 26. marec 2014.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že navrhovateľ v posudzovanej veci sa domáhal nariadenia znaleckého dokazovania v konaní pred krajským súdom. Odvolací súd ohľadne uvedenej požiadavky dospel k záveru, že takýto postup je možný aj v samotnom konaní pred správnym orgánom a využitie možnosti jeho aplikácie značne skrátí a zhospodárni celé konanie. Vzhľadom na rozdiely v posudzovaní rozhodujúceho zdravotného postihnutia posudkovými lekármi sociálneho poistenia, o nariadení znaleckého dokazovania súdnym znalcom tak rozhodne odporkyňa. Súdny znalec sa taktiež vyjadrí aj k otázke dátumu posúdenia ochorenia jednotlivu podľa kapitoly IV. položka 1 písm. a/, potom písm. b/ a nakoniec písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení. Po zadovážení znaleckého posudku potrebného na posúdenie rozhodujúcich skutočností potrebných pre rozhodnutie o vzniku invalidity a po vykonaní potrebných dôkazov vo veci odporkyňa opätovne rozhodne.

V novom rozhodnutí sa po právnej a skutkovej stránke vysporiada aj s ostatnými námietkami týkajúcimi sa hodnotenia hrubých zárobkov, resp. osobných vymeriavacích základov v rokoch 1995, 1996 a 2004.

Navrhovateľ v ďalších odvolacích dôvodoch poukázal na procesné pochybenia krajského súdu v

prejednávanej veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie závadný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednes, navrhovať dôkazy a pod.). Na takúto vadu konania musí odvolací súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto procesnou vadou nemožno považovať za správne.

Podľa § 25 ods. 1, 2 OSP ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje.

Podľa § 49 ods. 1 OSP, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Z obsahu predloženého spisu, zhodne ako to navrhovateľ v odvolaní namieta, odvolací súd zistil, že na pojednávanie určené na deň 6. apríla 2016 bol predvolaný len právny zástupca navrhovateľa. Predvolanie mu bolo doručené poštou dňa 14. marca 2016. Či predvolanie na pojednávanie bude doručené okrem zástupcu aj účastníkovi závisí od zváženia súdu, ktorý tak urobí vtedy, ak považuje osobnú účasť účastníka na pojednávaní za potrebnú, napríklad ak mieni účastníka na pojednávaní vypočuť. Ak nemá účastník na pojednávaní osobne niečo vykonať, stačí, aby na pojednávanie bol predvolaný len jeho zástupca. Zástupca je totiž oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník.

Procesný postup krajského súdu, ktorý doručil predvolanie na pojednávanie ustanoveného advokátovi navrhovateľa, bol v súlade s §49 ods. 1 OSP. Rovnako tak bol v súlade so zákonom procesný postup krajského súdu, keď na pojednávaní dňa 6. apríla 2016 prejednal a rozhodol vec bez účasti navrhovateľa, avšak za prítomnosti jeho advokáta.

Z uvedených dôvodov nemožno považovať za dôvodnú námietku o odňatí možnosti konať pred súdom postupom krajského súdu. Realizácia procesných práv navrhovateľa znemožnená nebola, naopak navrhovateľ mohol účinne obhajovať svoje práva a právom chránené záujmy prostredníctvom zvoleného zástupcu.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou navrhovateľa, že v štádiu pred vyhlásením napadnutého rozsudku došlo zo strany krajského súdu k procesným pochybeniam. Predovšetkým najvyšší súd musí krajskému súdu vytknúť, že na pojednávaní konanom 6. apríla 2016 krajský súd rozhodol bez toho, aby oznámil obsah prednesov a vykonaných dôkazov (§ 119 ods. 5 OSP) a bez toho, aby uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 118 ods. 4 veta druhá OSP), vyhlásil rozsudok.

V súvislosti s uvedeným procesným pochybením odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na vecnú nesprávnosť preskúmaných rozhodnutí odporkyne odvolací súd rozhodol podľa § 250l a § 246c ods. 1 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c/ OSP ako aj § 492 ods. 1, 2 SSP, že rozsudok krajského súdu zmenil a z dôvodu nedostačujúceho zistenia skutkového stavu na posúdenie veci zrušil napadnuté rozhodnutia odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je viazaná právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 OSP).

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal z dôvodu, že v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP si trovy konania nevyčísľil najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.